

РЕШЕНИЕ

№ 300

гр. Пловдив , 30.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, IX СЪСТАВ в публично заседание на първи юли, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Николинка Г. Цветкова

Членове: Фаня Т. Рабчева Калчишкова
Елена З. Калпачка

при участието на секретаря Пенка В. Георгиева
като разгледа докладваното от Елена З. Калпачка Въззивно гражданско дело
№ 20215300500956 по описа за 2021 година

Производство по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

С Решение № 260012 от 08.01.2021 г. постановено по гр.д. № 1919/2019 г. по описа на РС Асеновград, IV гр. състав, е отхвърлен предявеният от Гаранционен фонд, гр. София, иск за осъждане на В. К. К., ЕГН *****, с посочен адрес за призоваване гр. Асеновград, ул. „**** да заплати сумата от 2865,18 лв., представляваща изплатеното от Гаранционен фонд по щета № 110373/27.05.2008 г. обезщетение, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба.

Недоволен от така постановеното съдебно решение ищецът Гаранционен фонд, гр. София, го обжалва изцяло, чрез адв. М., като счита постановеното решение неправилно, поради нарушение на материалния и процесуален закон, както и необосновано. Възразява относно приетото от РС, че недоказано е останало какъв е размерът на вредите, както и, че е било заплатено обезщетение за тях, тъй като размерът им е установен с приетото по делото като доказателство съдебно решение, с което е бил осъден да ги заплати, което неправилно РС не е коментирал в мотивите си, поради това, че е приел, че същото е представено в незаверен препис, като служебно известно му било влизането му в сила. Твърди, че от съда е допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в липса на указания, че в тежест на жалбоподателя е да установи размера на вредите, както и, че за този факт не сочи

доказателства. Така твърди да са допуснати нарушения на процесуалния закон от страна на РС, изразяващи се в неточен доклад по делото, неправилно ценене на събраните по делото доказателства, част от които не са били обсъждани. Счита постановеното решение необосновано и поради това, че фактическите изводи в решението не кореспондират със събраните доказателства, което е довело до неправилни изводи и постановяване на решение в нарушение на материалния закон.

Моли да бъде отменено постановеното решение изцяло, като вместо него, бъде постановено друго, с което да бъдат уважени в пълен размер предявените претенции на Гаранционен фонд, както и да бъдат присъдени разноски за първоинстанционното и въззивно производство.

Постъпил е отговор от В. К. К., чрез адв. Г., назначен особен представител, на осн. чл. 47, ал. 6 от ГПК, в който се излагат съображения за неоснователност на жалбата. Счита постановеното решение в обжалваната част за обосновано и постановено в съответствие с материалния и процесуален закон, за което излага съображения. Обосновава настъпване на погасителна давност за задължението за заплащане на обезщетение.

Въззивната жалба е подадена в срок, от страна, която има право и интерес да обжалва и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което се явява процесуално допустима.

Съгласно разпоредбата на чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта - в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата.

Настоящият съдебен състав приема, че обжалваното първоинстанционно решение е валидно и допустимо. Предвид горното и на основание чл. 269, изр. 2 от ГПК следва да бъде проверена правилността на решението, като съдът се произнесе по правния спор между страните.

Предявен е за разглеждане иск с правно основание чл. 288, ал. 12, във вр. с ал. 1, т. 2, б. „а“ от КЗ, във вр. с чл. 45 от ЗЗД.

С исковата молба се претендира осъждане на ответника, като виновен за ПТП *** да му заплати заплатеното от него обезщетение за вредите, причинени при управлението на лек автомобил без сключена застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

Възражението на ответника по така предявения иск е, че същият е неоснователен, доколкото няма данни ответникът да е получил покана за заплащането

на щетите. С молба преди първо съдебно заседание по делото се прави възражение за погасяване на претендираното от фонда вземане по давност.

По отношение на възприетата от районния съд фактическа обстановка въззивният съд е обвързан от онези фактически изводи, които са приети от съда и за които липсват оплаквания от страните, или настоящата инстанция не може да приеме за установена различна фактическа обстановка без нарочни възражения в този смисъл от страна на жалбоподателя и/или въззиваемата страна.

Не е спорно между страните приетото от РС Асеновград, че по вина на ответника на 23.02.2008 г. е настъпило ПТП с причинени имуществени вреди, което се доказва от неоспорения констативен протокол за ПТП № **** съставен от **** при РПУ Созопол, РДВР Бургас. От същия се установява, че ответникът К., при управление по главен път II-99, к. *** община Созопол, на лек автомобил Пежо 306, с ДКН****, движейки се с несъобразена скорост спрямо пътните условия и не съумявайки да спре на пътен знак Б 2, тъй като имало разпилян чакъл по пътя, е причинил ПТП с лек автомобил Ауди А6, с ДКН***, управляван от Г. Х. С.. При така допуснатото от него произшествие са причинени имуществени щети по лекия автомобил Ауди А6 с *** които са били посочени в протокола за ПТП. Не е спорно и се установява от приложената справка, че виновният водач не е имал валидна застраховка гражданска отговорност на автомобилистите за управлявания от него автомобил. От представените уведомления за щети по МПС и опис-заключение по щета към ЗАД „Виктория” и доклад по щета на Гаранционен фонд, се установява настъпването на щети по увреденото МПС и видът им.

Това е прието и от РС Асеновград, а именно, че не се спори по делото и се установява от ангажираните по делото писмени доказателства, неоспорени от ответника, че ПТП на 23.02.2008г е настъпило по вина на ответника, както и че към настъпване на ПТП ответникът е управлявал лек авотомобил Пежо 306 с ДКН *** без валидна застраховка ГО на автомобилистите, както и, че в резултата на ПТП са настъпили имуществени вреди на лек автомобил Ауди А6 с ДКН *** По така установената от РС Асеновград фактическа обстановка не се навеждат възражения от страните във въззивното производство. Спорен между тях остава въпроса за размера на обезщетението за така причинените щети, както и дали ищецът ги е заплатил, което първоинстанционният съд е приел в тежест на доказване на ищеца и недоказано в производството пред него.

Във въззивната инстанция, на осн. чл. 266, ал. 3 от ГПК, е допуснато и прието като доказателство за размера на щетите Решение от 30.05.2014 г. по гр. д. № 1249 / 2013 г. по описа на Софийски районен съд, в официално заверен препис, от което е видно, че поради породен спор между застрахователя ЗАД „Виктория” и ищеца,

последният е бил осъден да заплати на застрахователното дружество сумите от 1589 лв., представляващи обезщетение за имуществени вреди, причинени при ПТП, реализирано на 23.02.2008 г. на път II-99 на лек автомобил Ауди А6, с рег. № ***, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 10.01.2013 г. до окончателното им изплащане, както и на осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК сумата от 599,56 лв. разноски.

От представената в първоинстанционното производство платежно нареждане от 06.02.2015 г. за изплащане сумата от 2865,18 лв. на Виктория АД, като основание за изплащането им е посочено гр.дело 1249/2013 г. СГС, главница 1589 лв., лихва 335,39 лв., р-ки 940,79 лв.

При така събраните доказателства настоящият състав счита, че претенциите на жалбоподателя са основателни. Доказа се в производството, че е било възникнало основанието за заплащане от Гаранционен фонд на обезщетение по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за причинени имуществени вреди чуждо имущество, тъй като

пътнотранспортното произшествие е настъпило на територията на Република България, причинено е от моторно превозно средство, което обичайно се намира на територията на Република България, и виновният водач няма сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, съгласно чл. 288, ал. 1, т. 2, б. „а“ от КЗ (отм.). Установи се, че при разрешен спор за гарантиране на отговорността на виновния водач, по реда на чл. 273, ал. 4 от КЗ (отм.) между ЗАД „Виктория“ и Гаранционен фонд, с влязло в сила решение е осъден фонда да възстанови заплатеното обезщетение на причинените при процесното ПТП щети на заплатилия ги застраховател. От приложеното платежно нареждане се установява, че съдебното решение е доброволно изпълнено и са възстановени всички присъдени суми за обезщетение на причинените имуществени вреди при процесното ПТП, лихвите, както и разноските в производството.

След като е установено безспорно от районния съд, че са причинени щети, за които фонда дължи обезщетение, тъй като са налице предпоставките за възникване на гаранционната му отговорност по отношение на действията на причинителя, то искът е доказан в своето основание, а по отношение на размера следва да приложи разпоредбата на чл. 162 от ГПК, при липса на достатъчно данни за него. В конкретния случай настоящия състав счита, че следва да приеме установения с приетото пред въззивната инстанция съдебно решение размер на щетите, доколкото същите са установени по съдебен ред, с влязло в сила решение, задължително за ищеца. От приетото по делото платежно нареждане се установява, че щетите са възстановени от фонда на застрахователя, обезщетил пострадалото лице.

При установено изплащане на обезщетение за вреди, причинени от водач, който е управлявал лек автомобил без сключена застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите и ищецът се е суброгирал в правата на пострадалия, фонда има право на регресен иск срещу виновния водач, като регресното му право обхваща платеното обезщетение за вреди, лихвите за забава по чл. 288, ал. 7 КЗ (отм.), начислени за периода, за който носи отговорност, както и за разходите по чл. 288, ал. 8 КЗ (отм.). Разходите по чл. 288, ал. 8 КЗ (отм.), са обичайните разходи, необходими за установяване механизма на ПТП, вида и обема на претърпените от увредените лица вреди, както и причинно-следствената връзка между ПТП и вредите, което е сторено с приетото решение на СРС, поради което и разноските по него следва да се приемат за такива, за определяне и изплащане на обезщетението. Или в конкретния случай регресното му право обхваща всички заплатени от фонда суми по изпълненото съдебно решение.

Направеното възражение за неоснователност на иска, поради липса на получаване на покана от ответника е неоснователно, доколкото същия като деликвент дължи обезщетяване на вредите от датата на причиняването на непозволеното увреждане. Възражението за погасяване на вземането на Гаранционен фонд по давност не следва да се разглежда, като преклудирано, тъй като е направено след изтичане на срока за отговор, който е краен за упражняване на това възражение, съгласно чл. 133 от ГПК.

С оглед изложеното съдът приема, че са налице всички предпоставки на чл. 288, ал. 12 от КЗ (отм.), като след изплащане на дължимото от фонда обезщетение на причинените щети при ПТП, той встъпва в правата на увреденото лице до размера на платеното и разходите по ал. 8 на чл. 288 от КЗ (отм.), поради което жалбата се явява изцяло основателна, а постановеното съдебно решение следва да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което да се уважат изцяло заявените претенции.

При този изход на спора – изцяло уважаване на подадената въззивна жалба и исковата молба, жалбоподателят има право на пълния размер на сторените разноси в двете производства 1031,91 лв., от които сумата от 544,61 лв. сторени в първоинстанционното производство, а сумата от 487,30 лв. във въззивното, съгласно приложен списък по чл. 80 от ГПК.

На основание чл. 280, ал. 3 ГПК решението не подлежи на касационно обжалване.

Предвид изложените съображения, съдът

Водим от гореизложеното и на основание чл. 271 ал. 1 от ГПК, Пловдивският окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло Решение № 260012 от 08.01.2021 г., постановено по гр.д. № 1919/2019 г. по описа на РС Асеновград, като вместо това ПОСТАНОВЯВА:

ОСЪЖДА В. К. К., ЕГН *****, от гр. Асеновград, ул. ****, да заплати на ГАРАНЦИОНЕН ФОНД, Булстат 121446665, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „***, представлявано от М. К. и С. С., сумата от 2865,18 лв. (две хиляди осемстотин шестдесет и пет лева и осемнадесет стотинки), представляваща изплатено обезщетение за имуществени вреди и разходите за неговото определяне, причинени при ПТП, реализирано на 23.02.2008 г. на път II-99, на лек автомобил Ауди А6, с рег****, на осн. чл. 288, ал. 12, във вр. с чл. 288, ал. 1, т. 2, б. „а“ от КЗ (отм.), във вр. с чл. 45 от ЗЗД, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 13.09.2019 г. до окончателното им изплащане, както и сумата от 1031,91 лв. (хиляда тридесет и един лева и деветдесет и една стотинки) направени разноси, на осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____